

REDACȚIA

174, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

Țării de Duminică pe
an fl. 2.—

Țării Românie și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 și 2 rânduri: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Insemnătatea

Manifestului.

(A) Prima și generala impresie ce ni-a avut-o cuvântul Domnitorului, este cum am zis ieri, din cele mai plăcute, ba chiar surprinzător plăcute. Vădind, precum cere importanța lui și analiza mai cu de-amănuntul, că pătrundem mai întâiu în izvorul cel mai adânc, din care a provenit Manifestul, izvorul primordial al tuturor faptelor fiecărui om, în starea sufletească a Monarhului; să scrutăm psihologia actului: „Cătră popoarele mele”.

Inchipuți-vă pe Monarhul pentru o clipă ca un simplu muritor, pe care numai ca atare l'ar fi ajuns a-l cădea nenorociri fie și numai cele familiare. Credeți oare, că s'ar găsi mulți cari blăstămându-și soarta, n'ar desăvârșii și nu s'ar retrage într'un mod oare-care din contactul cu lumea, și — cei mai slabi de fire — chiar a-și curma zilele? Cu atât mai mult dacă ar vedea în loviturile acestor o fatalitate, o noimă nemiloasă, dând acestei gândiri expresie în ziua întâiu prin cuvintele: „Dumnezeule! Nici de această cercare nu m'ai putut scuti?” Sau și cu mai desăvârșita vorbă: „Acum totul s'a sfârșit!”

Cetitorii și mai aduc de sigur a-minte cum am expus mai pe larg psihologia acestor cuvinte și a stărei sufletești din care isvorăsc, în articolul nostru „Jelea Monarhului”, din numărul de la 14 c. Cei-ce-și păstrează foaia noastră, binevoască a ceti încă o dată acele pasagii, căci nu le scriesem numai așa aruncate în vânt, ci bine chibzuite.

Ei, și totuși M. Sa a trecut biritor preste acest punct de desparare. Ne întrebăm: câți dintră simplii muritori ar răsbi ca El? Veți zice poate, că lesne îi este Lui, dacă are așa poziție puternică și îmbelșugată și „putând face ce voește!” Veți zice earăși: durerile sufletești așa de groaznice cum sunt ale Lui, se pot oare alina cu traiu îmbelșugat? Și apoi: un moșneag de 70 de ani, care din toate a avut parte, în cât așa zicând urește toate plăcerile lumestii, hotărîs'ar El pentru hatărul acestora „a sta neclintit și tare în simțământul de a-și îndeplini datorința?”

Eu unul nu cred așa ceva; și sunt sigur că numai puțini vor fi de părerea contrară.

Motivul hotărîrii lui Francisc Iosif trebuie să-l căutăm deci nu numai în psihologia muritorului simplu, ci în psihologia tocmai a poziției Sale ca monarh și încă ca domnitorul unei astfel de împărății, unde dinastiei i se impune mai mult de cât în ori care alt stat datorința de a fi legătură tare între atâtea interese divergente, între diferitele popoare; de a delătura mereu pedecile înțelegerii, a fi mijlocitorul între popoarele ce se răboiesc sau luptă pentru drepturile ce compet fiecăruia.

Și tocmai fiind-că Monarhul vede, că popoarele monarhiei în tot timpul

domniei Sale de 50 de ani, nici când n'aveau așa mare trebuința de un mijlocitor și împăciuitoar iubit și stimat de toți, ca de astădată; fiind-că vede, ba poate are chiar convingerea, că, dacă conducerea împărăției și ocărmuirea popoarelor ar trece pe mâni neexperimentate, neșelute încă în destul în furtunile de acestea, monarhia și popoarele ei ar fi expuse unor sguđuri necalculabile; ear' prin aceasta — poate — chiar și interesele Casei domnitoare: tocmai în dorința de a pretintimpina aceste sguđuđi vedem motivul de căpetenie al hotărîrii vrednice de admirație a M. Sale.

Ba și mai mult încă! Din toate vorbele scăpate de cătră M. Sa în aceste zile de restriște, din toate cele scrise în foi despre intențiunile pe viitor ale Lui, ear' mai ales și în primul rând cu neasemănat mai mare putere convingătoare din manifestul monarhului, ne-am căștigat convingerea, că în fundul hotărîrii M. Sale de „a sta neclintit și tare” la postul Său și a-și îndeplini datorința de **Domnitor** până la capăt, în sensul cum l-am definit mai sus, că în fundul deciziunii Impăratului-Rege stă un motiv și mai nobil, un imbold de ambiție și mai măreață.

Enunțaiunile monarhului ne fac nu numai impresia, ci ne dau și credința, că M. Sa nu vrea să trăiască fără a încerca din toate puterile Sale a vedea toate popoarele, dacă nu fericite, pe deplin mulțumite, cel puțin egal îndreptățite; să nu fie numai unul-două stăpâne peste celelalte, ci „toți să fie o familie și o casă”, în care El singur să fie stăpân și cap al familiei. Ne vine a crede, că M. Sa nu voește să-și părăsească înalta poziție și a se preda vieții tihnite, pe care ar merita-o mai mult de cât ori-care alt muritor; că — cum am zice — nu vrea să moară până nu se va face dreptate popoarelor Sale obijduite, năpăstuite, asuprite.

Eacă ambiția sublimă, imboldul unic, și motivul cel mai măreț, nobil, ce-l vedem în hotărîrea monarhului de

„a căuta mângâiere numai în muncă și lucru”;

„a se consacra numai muncii și afacerilor statului”;

„a sta neclintit și tare în simțământul de a-și îndeplini datorința”.

Eacă înțelesul Manifestului și rostul rămănerii la cărma statului a M. Sale.

Noi nu suntem în stare a găsi alt rost în hotărîrea Monarhului, mereu având în vedere starea Lui sufletească. Și care alt rost ar și pute fi?

D'aceea găsim și noi, popoarele năpăstuite, în Manifest o rază frumoasă de mângâiere și speranță. Și presupunând, că forțele fizice ale Monarhului îi vor prelunđi viața, avem nădejde tare, că nu vom fi desamăgiți.

MANIFESTUL ȘI FOILE PATRIOTICE.

Nu le place de loc foile patriotice manifestul monarhului, precum am și dat ieri o probă din „Budapesti Hirlap”.

Afară de oficiosele „Nemzet” și „P. Lloyd”, toate celelalte ziare îl publică cu litere mitile și cu tipar îndesat, par'că numai de poruncă, din trebuința de a-l înregistra. Întru-cât privește comentariile, ele se mărginesc a îndruga câteva frase banale; căroră li-se vede clar cât sunt de sforțate, silite și cum în locul lor, foile ar vrea să-și exprime mai bine necăzul ce le pricinuește vorba domnitorului. „Bud. Hirlap” nici nu s'a putut stăpâni de a o face, precum am văzi.

L'ar' și însuși „P. Lloyd”, publicând manifestul în foaia ce a scos-o Luni dimineața, dar' nu cu litere măcar cât de puțin mai pronunțate de cât în care se tipăresc articolii lui de fond, îi face în aceeași foaie, (eșilă numai cea de seară, pe 2 pagini), un comentariu numai de vre-o 30 rânduri, foarte sarbăd, tot ca de silă. De atunci n'a amintit de manifestul monarhului nimic-nimic.

Va să zică, nu e de loc pe placul îngâmfăților nostri heghemoni cuvântul de mulțumit și de încurajare eșit din întristatul suflet al M. Sale.

Ear' purtarea unanimă a presei față de manifest dovedește, că este tieluită în comună înțelegere, ba chiar inspirată de sus.

Lueger la Monarhul. Eri, Marți, M. Sa a primit în audiență deputațiunea reprezentanței orașenești vieneze, condusă de primarul Dr. Lueger, care veni a depune omagiile de condolență Monarhului.

M. Sa a mulțumit în răspunsul său în cuvinte extrem de afabile, zicând între altele:

„Pot numai să repețesc, că după lovitura cea groaznică găsesc alinare și mângâiere numai în credința în Dzeu, în fidelitatea și iubirea popoarelor mele. Sper, că voiu ave destulă putere și răbdare de a-mi îndeplini datorința.”

După aceea M. Sa a strins mâna primarului mulțumindu-i în special pentru vorbirea lui în ședința consiliului comunal. Mai discursând încă, Ma. Sa a observat, că doliul și compătımirea Vienei a fost sinceră, mișcătoare, dovedind cât de mult iubesc popoarele pe domnitor. Vienezii, — a zis M. Sa — stau în privința aceasta fără păreche și mă simțesc în mijlocul lor par' că așa trăi într'o familie.”

Nici asta nu va plăcea patrioților. Monarhul de sigur a văzut bine deosebirea de sinceritate între doliul Vienei și cel al Budapestei.

Memoria Impărătesei a fost înarticulată în lege. Memoria fericitei Impărătese Elisaveta a fost înarticulată în lege în ședința dietei din Budapesta, ținută la 20 Septemvrie. În înțelesul proiectului prezentat dietei de cătră ministrul președinte Bánffy și primit de cătră dieta, se vor lua dispozițiuni pentru ridicarea monumentului. Articolul acesta de lege cuprinde patru paragrafi.

Din Bucovina. Din capitala Bucovinei ni-a sosit o știre alarmantă, care nu va întârzia să impresioneze adânc și c'curile noastre. Vineri în 16 l. c.

s'a lătit în Cernăuți svonul, că guvernul Bucovinean va lua poziție ostilă față de persoanele mai marcante din lista candidaților pentru dieta țării. Se pare că aceste vești au transpirat ca rezultatul conferenței care o avură în aceea zi d-nii Grigorcea, Dr. Popovici, baronul Wasileo și Dr. I. Flondor cu presidentul Bucovinei. Consecunța va fi o luptă neîmpăcată între presidentul țării și adevărații aderenți ai partidului național. Dr. Popovici cu greu va reuși la Câmpulung, unde guvernul a luat toate măsurile contrare. Dar' va reuși Flondor în proprietatea mare. Suntem curioși de dezvoltarea ulterioară.

Situația. Despre conferința ce au avut-o presidenții partidelor majorității reichsratului cu contele Thun, „Politik” din Praga vestește, că nu s'a adus încă nici o hotărîre privitor la modul cum să se facă parlamentul capabil de muncă, mai ales fiind că nu era de față presidentul partidului poporal catolic, bar. Dipauli.

La o schimbare, sau chiar desființare a ordonanțelor cunoscute despre egala îndreptățire a limbei cehice, de dragul Nemților, guvernul nu se gândește.

Dincoace, la noi, foile opoziționale anunță „obstrucție adevărată și crâncenă” lui Bánffy în cauza reînnoirii pactului.

Noi însă credem, că și acest „anunț” este numai un inserat și încă bine plătit de Bánffy, pentru a arunca nisip în ochii nației singure alcătuitoare de stat.

DIN ROMANIA

Parastas pentru Impărăteasa Elisaveta.

Sâmbătă, la 10 oare a. m. s'a oficiat în catedrala romano-catolică, Sf. Iosif, din București serviciu religios pentru odihna sufletului Impărătesei Elisaveta a Austriei, la care a asistat Principele moștenitor Ferdinand al României.

Principele moștenitor a pornit în trăsura palatului, la catedrala Sf. Iosif, unde a fost primit de Exc. Sa baron d'Aehrenthal, ministrul plenipotențiar al Austro-Ungariei.

Principele Moștenitor purta uniformă austriacă, cu marele cordon al ordinului Sf. Stefan și un zăbranic la brațul stâng.

Mare afluență de lume în catedrală și la intrare. Înăuntru, păreții și coloanele biserică erau cernite. În mijloc se ridicase un mare catafalc, înconjurat de plante și de flori cu coroana imperială a Habsburgilor și armele austro-ungare.

Intrarea principală a bisericii era de asemenea cernită.

Serviciul funebru a fost oficiat cu mare pompă de cătră Monsignore Hornstein.

Ceremonia a fost cât se poate de impunătoare.

În asistență, așa de număroasă în cât mai multe sute de persoane au stat afară, împrejurul catedralei, am remarcat pe toți șefii de misiune aflați în Capitală, împreună cu dnii atașați ai legațiunilor; dnii atașați militari străini și toți dnii consuli și vice-consuli străini. În mare ținută; dl Dim. Sturdza, președintele consiliului împreună cu dnii ministri An. Stolojan, general Berendei, Spiru Haret, G. Pallade și Ioan I. Bratianu; dl Dim. I. Ghica, ministrul ple-

niptențiar, secretar general la ministerul afacerilor străine; dl C. F. Robescu, primarul Capitalei, cu dl prim ajutor Gh. Burșan; dl Eug. Stătescu, dñii generali Vlădescu, Robescu, Arion, Carcalețian, Argintoiu, Vasiliu-Năsturel, Băicoian, Tătărescu; mai mulți oficiali superiori de garnizoană; dl G. Lahovary, președintele Curții de compturi; C. Sărățean, procuror la Curtea de casație; mai mulți funcționari superiori ai statului și alte persoane de distincție.

Conferința preoțească - învățăto-rească a tractului B.-Comloș, intrunită în B. - Comloș la 26 August a. c.

Comloșul-bănățean, 29 Aug. 1898.

Fapt psihologic este, că trăind izolați și răslațiți, același mod de viață influențează în mod hotărât asupra eului nostru, cu înțelesul slabim în țaria sufletului nostru, ne demoralizăm sub influința atâtor cercări și atacuri adversare.

Pentru a moraliza și inspira reclamata tărie sufletască și abnegațiune de sine în armata lumii, indispensabil necesar este a-i aduna și întruni cât mai des.

Numai care trăiește izolat înțelege farmecul și dulceața aceea, când i-se dă posibilitatea de a se vedea în mijlocul colegilor sei!

Chiar și numai aceste considerații de morală ne impun sfânta datorie, de a saluta cu bucurie dispozițiunea Ilustrului episcop Ioan Meșian, emanată în meritul tinerii conferințelor mixte.

La B.-Comloș au participat 13 preoți și 32 învățători. La 1/2 9 oare a. m. s'a oficiat prin părintele Vincențiu Petrovici invocarea Duchului sfânt, fiind prezenți cu Preaon. D. protopresb. P. Miulescu în frunte, toți preoții și învățătorii deja sosiți. Străzile erau conduse de învățătorii Lipovan și Minișan.

După invocarea Duchului sfânt, întruniți în școala superioară de băieți, Preaon. D. Paul Miulescu, prin un călduros discurs, în care arată situațiunea critică a bisericii și școlii române, și punând la inimă fiecărui preot și învățător progresul școlii, și invitându-i a discuta în toată serioșitatea asupra rătăcirii și a mijloacelor pentru sanarea lui, declară adunarea conferinței de deschisă, între însuflețitele urări de „eu trăiește”.

La recercarea presiului, conferința aclamă de notar pe Iuliu Vuia și Virgil Negru.

Dându-se cetire înaltei dispozițiuni arhiericești, în virtutea căreia s'a convocat conferința, la propunerea părintelui Svetoniu

Petrovici conferința exprimă pe cale telegrafică omagiu Preasfinției Sale preabunului episcop Ioan Meșian, pentru părinteasca îngrijire ce o are pentru viitorul bisericii și al școlii.

Intrând în discuțiune asupra stării școlilor noastre, și văzându-se periclitare școlile în Beba și Vale ni din cauza decădării materiale a poporului, conferința la propunerea dlor Bichicean, Muntean și Vuia, roagă pe Ven. Consistor a veni în ajutorul acelor școale, din oare cari fonduri.

Considerând, că cel mai mare rău care împedecă poporul nostru, este discordia dintre factorii chemați a lucra împreună, conferința la propunerile dlor Vuia și Păcățan: ia obligământ moral, ca fiecare preot și învățător să nisuească însuși a complana divergențele, ear' întru cât acele nu s'ar complana, se roagă Preaon. domn protopresb. a lua însuși măsurile necesare.

Pentru promovarea simțului religios în popor, la propunerea lui Vuia, s'a decis a se ruga Vener. Consistoriu a stăru, ca literaturii noastre religioase pentru popor să i-se dea mai mare atențiune, angajând persoane destoinice a scrie istorioare morale religioase.

Pentru promovarea cauzei școlare, la propunerea lui Vuia s'a decis: a se cultiva mai mult în viitor raportul dintre școală și familie, prin ce de o parte s'ar promova în mare măsură frecuența școlară, ear' de altă parte în mai mare măsură interesul familiilor pentru școală.

Pentru a promova economia și în consecință, prin cunoștințele economiei practice și a științelor pozitive, a promova bunăstarea poporului, la propunerea lui Vuia, conferința roagă pe Vener. Consistor.

a), ca în institutele noastre să se deie mai multă atențiune învățământului real și al diverselor ramuri de economie; ceea-ce să se prevadă în noul plan de învățământ, având a se mai restringe cunoștințele abstracte.

b), în institutul pedagogic să se instrueze elevii în practica fiecărui ram de economie.

c), pe lângă școlile noastre să se creieze școlile practice de model, pentru economia pomării, vieritului, etc.

d), pentru a da economiei rașionale un avânt și la poporul nostru, să se instaleze la mănăstirea Hodoș Bodrog o economie practică de model, unde atât tinerii pedagogi, cât și învățătorii să primească instrucțiunea necesară.

e), să se întemeieze și la noi școlile de repetițiune economice, și reuniuni agricole.

Foarte zeloși au fost în discuțiuni, încă Iomni: Ioachim Muntean, Petru Baran, Ioan Halmagean, Demetriu Blaga, Stefan

Oprean, Pavel Văcărescu, Ioan Popoviciu Svetoniu Petroviciu, George Serb și Ioan Popa, care a propus, ca religiunea să se propună prin preoți, unde sunt mai mulți într'o parohie.

La fine Prea On. d. protopresb. mulțămind celor prezenți pentru zelul și interesul manifestat, și revocându-le în memorie obligământul luat de a conlucra la restabilirea concordiei, declară conferința de închisă.

Părintele Vincențiu Petroviciu din Toracul-mic, luând cuvântul, arată situațiunea critică a factorilor chemați a promova interesele bisericii și ale școlii, face apel către cei prezenți, a se sprigini, stimă și iubire reciproc; rugând pe Prea on. Domn a convoca cu ocazia reuniunii cercușele învățătoresci și preoțești, în mulțumește pentru conducerea conferinței.

Finindu-se conferința, am plecat în corpore spre cimiteriu, la „monumentul învățătorilor”.

Era măreț și impresionător, să vezi 13 preoți și 32 învățători, mergând în ordine exemplară înspre cimiteriu; ori cine își poate închipui, ce binefăcătoare înfruntări a avut acest exemplu asupra poporului.

În cimiteriu Prea On. Domn P. Miulescu a servit și stropit cu vin cripta învățătorilor, ear' cei prezenți esecutau în mod impunător răspunsurile funebre.

La finea serviciului învățătorii Vuia a depus pe monument o frumoasă cunună din partea învățătorilor.

La 1 oră p. m. a urmat prânzul comun în restaurantul „Ungaria”, cu care ocazie s'au ținut și vorbiri sau toast: primul l'a ținut Prea On. Domn P. Miulescu, pentru Majestate și S. Sa dl Episcop Meșianu, apoi Ioan Halmagean pentru părintele protopop Miulescu, Iuliu Vuia, pentru preoțiimea conștie de misiunea sa, Ioan Popoviciu pentru corpul didactic, și Stefan Oprean pentru popor.

Solemn a fost momentul, când părintele Svetoniu Petroviciu, urmând concludusului conferinței, a întins mâna frățască Prea on. domn protopresb, căruia exemplu i-au urmat cei din cerșu, cari reciproc și-au întins mâna frățască, servind astfel cu bun exemplu provincialilor.

O, de ar înțelege odată preoțiimea și învățătorimea noastră, că dñșii nu pot dispune de ei însiși după capriciile lor, fiind dñșii avutul națiunii; și că în consecință au să servească numai intereselor ei.

Fie, ca acest de laudă început al părintelui Svetoniu Petroviciu să fie urmat și de Românii altor centre mai mari, cari își uită, că prin atari acte numai periclitează interesele de viață ale bisericii și neamului.

O, când ne vom afirma de bărbați maturi, și ne vom ridica peste micile patimi.

Amicul culturii.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”

DESPĂRȚIREA.

Amicilor din S.

În actul despărțirii de patrie zace incontestabil multă poezie. O poezie jalnică despre visuri și speranțe îngropate.

Ori cât ar fi de meschine împregiurările ce te silesc a părăsi patria, soarta ori-cât ar fi fost ticăloasă, nu poți să nu simțеști poezia despărțirii. Pare că ascuți o doină tristă. Este o doină despre fiacăul ce a leargă răsna în lume și caută neobosit o picătură de fericire și liniște sufletască. N'o găsește la vatra părinților răposați, n'o găsește la sinul iubitei ipocrite, nici în cercul strimt al prietenilor săi, nici în țeara întreagă. Ia deci lumea în cap și se duce, se tot duce.

Stan de peatră să fi și suflet pervers din cale afară, ca să nu îți dai seamă de puterea acestei doine.

Când am plecat eu din patrie mi-am propus, că nu mă voi lăsa influențat de această poezie. A mă feri de ori-ce sguđuire sufletască. A-mi feri inima de convulsii și ochii de durerea lacrimilor. N'am îmbrățișat pe nime la plecare. Prietenilor mei nici mâna nu li-am strins.

Nime nu m'a însoțit la gară. Singur morocănos așteptam trenul în peron. Voiam să rămân nesimțitor, apatic. Voiam să trag o dungă preste întregul meu trecut, ca preste un vis urt și chinătoriu și plin de înșelăciuni. Dar' toate propunerile se sfarmă sub presiunea puterii transcendente a poeziei. Doina despărțirii începă să-mi sune jalnic în urechi. Retras într'un unghiu al cupeului, învălit în neagra mea peletină, țeseam negre gândiri.

Iute mi-se înfățișă întreg tabloul trist al despărțirii. Nesiguranța viitoriului mi-se părea o înspăimântătoare chimară față de trecut. De unde știu eu, dacă voi găsi aceea picătură de fericire pe care o caut. Cine poate ști, dacă rătăcind prin întunecatul străinătății, în loc de a ajunge la sinul cald al feriei, nu voi cădea în brațe răci, cari doboară atâtea victime! Voiu triumfa eu asupra sorții, sau mă va strivi ea pe mine?

Mi-se părea că merg la înmormântarea mea și nime, nime nu era de față, ca să-i zic un bun rămas.

Imi adusei aminte de copilărie. Când plecam atunci la școala din oraș, aveam pe bunica mea, care mă însoțea până la poartă și plângea nemângăiată. Plângiam și eu până ce o perdeam din vedere.

Plânsul acesta era o necesitate pentru inima mea apăsată de ceva neînțeles.

Azi însă plecam atât de departe, plecam la... Înmormântarea mea, și nime nu era să plângă. Bunica e moartă de mult. Felul acesta de despărțire mă duria.

Continuând cu reflexiile asupra trecutului, zării în ceața lui cea deasă câteva steluțe. Sunt prietini mei, cari îmi zîmbesc și mă încurajază. Imi înviează puterile aceste steluțe.

Ce prietini? — mă întrebați, voi cari zilnic purtați pe buze acest cuvânt fără a-l înțelege. Da, prietini în cel mai ideal înțeles al cuvântului. Prietini de talia lui Orest și Pylade, de o rară omogenitate în simțiri și fapte. Lupta vieții și miseriile mi-i-a asociat. Razem puternic mi-au fost sufletului când îndura suferințe. Cumplit mă duria că nu i-am strins încă odată în jurul meu, ca să le mulțumesc, pentru că m'au făcut a crede în ideala concepție a prieteniei, că să le spun, că dacă unica cucerire în lupta vieții mele a fost faptul că mi-am dobândit prietini, e și aceasta o mare și înălțătoare cucerire.

Înainte ochilor mei sufletești se ivește și ea... ipocrita din doina fiacăului. Are aceleași buze, cari m'au buimăcit, aceiași ochi, cari m'au nenorocit, același zîmbet

Colonelul David Baron Ursu de M...

DE

Franz Rieger,

cesaro și regese colonel.

(Urmare.)

Cu deosebire îi face bucurie, după cheerea inspecției a ospăta la masa ospătării localității pe fruntașii școlii pe învățători. Dar și la toate lucrările școlare ale poporului său lua el parte cu totul și cu fapta, și dând din averea sa început încă pe la toate așezăminte școlare după putință și ridica bunăstarea mului său și a celor mai aproape de făcând bine și-a agonisit însemnată sumă pe care apoi înainte de moartea sa i-a eară bisericii greco-catolice pentru înțea scopurilor umane. Dacă nici din această căsătorie (cea dintăiu întâmplată la Iașarie 1860 cu Laura Schneider, murind după zece luni) încheiată la anul 1869 văduva baronesă Witzleben n'a avut și-a creat el o familie cu mult mai în neamul său. În numărul copii de pe și în învățătorii acestora pe multe generațiuni.

Dar' cu etatea înaintată i-se ivea și o durere:

În luna Martie 1878 i-a murit a domnie, și acum bărbatul de 62 ani își vedea născă la Iași pentru a doua oară orfan. În decepțiuni îi aduceau altele înrudile școlilor sale li-se întâmpla câte ceva, ce atât de mult se silise, ca să le ap. Cu toate acestea a rămas viguros peste a 81-a zi a nașterii sale, începând 1 Aprilie 1897.

În luna lui Iulie deodată simțindu-se bit a început să se ocupe cu posibilitățile sfirsitului său apropiat. Aceasta a și fost el cu aceeași liniște, cu care era obișnuit în ciocniri și lupte a se uita în ochii și. El a pregătit toate așa, ca în fiecare era în stare, ca să și încheie calea sa, fără ca să nu și fi regulat și cel mic lucru, cu toate acestea curajul școlii sale nu a slăbit, grijind de toate, de ce avea lipsă el sau cei din jurul lui.

Maiorul de Maxim de aici înainte era ce în fiecare zi îl cerceta și îl însoțea în micile preumblări, pe cari le făcea în fiecare zi. Dar' mai veniau și în mâni când se simțea mai în putere și ea venia noua speranță de viață. Bă n'a fost Urs de loc. Somnul i-a fost excelent până în ultima zi, încă și de mâncare și mistuirea i-a fost de mult în primele zile ale lui Septembrie fiecare zi trebuia să i-se cetească jurământul, dar' mai bucuos asculta când istoria din vremile tinereților sale. Ceva și doria el mai ales, și atunci și lui schinteiau de bucurie, când i-se alina aminte de câte o nebunie, pe care o făcuse în acele timpuri de aur, pentru-că era junețfrumos, svelt ca un brad, care și cânta din cornul său spre delectarea tregului cerc de oameni ai concăsenilor și câte o aventură a avut el în viața plină de putere.

Și aceasta putere i-a rămas lui creștiosă mai până la cea din urmă răsunet. Da, el a durmit liniștit și neîntrerupt de 11 oare seara, 9 Septembrie până la

fariseic, pe care îl luam odată drept far coborât din ceriu... Zîmbetul i-se prefăcuse în rîs, — rîde de mine și de necazul meu. Nu vă mirați de rîsul ei. E o copilărie joacă cu inimile bărbaților ca cu boabe fasole. E o femeie din țeara marelui Wasserthal, a acestui prototip de femeie modernă, care și-a înșelat bărbatul deja fața sfântului altar. Amorul ei a fost o biție, calcul și ipocrisie față de mai mult de-odată. Privită ca ideal, e o caricatură de femeie fință ce am iubit.

O alung din minte această fință, pe care din inimă de mult am isgonit-o.

Sunt earăsi singur. Inchid ochii și dau silința să uit totul. Să nu mai văd să nu mai aud, să nu mai simțesc nimic. Dar' e cu neputință. În zurutul trenului aud melodia doinei de despărțire. Simt că îmi sfășie inima cuvintele de jale pline:

Toată lumoa-i dintr'un neam
Numai eu pe nime n'am,
Toată lumoa-i dintr'un sânge
Numai inima mea plânge...

Ochii mi-se umplu de lacrimi... Voi lui Carol Moor din „Hoții” lui Schiller „Trebue să fi Dumnezeu sau un dobitoac, să nu plângi, când și se frânge inima”.

Cu inima frântă mă despărții de patrie

Fidelle

care dimineața 10 Septembrie și la 9^{1/2} ore a adormit pe vecie fără dureri și vaiete.

Ca fulgerul s'a lăsat în Sibiu vestea despre moartea lui, și ea a fost răspândită prin toate comunele, al cărui bînfăcătoriu a fost el. Indată a fost răspândită și știrea, că după subtragerea unor mici legate în faorul rudeniilor, averea sa nu nelmănată a lăsat-o pentru scopuri de binefacere, și de executori ai ultimei sale voințe a ales pe capitolul bisericii greco-catolice din Transilvania, cărui aparține după confesiune.

Acesta, garnisoana din Sibiu redusă la un minim din cauza plecării sale la mănăstire, școalele din comunele mai apropiate sau însoțit la groapă. Ea se află în cimitirul bisericii gr.-cat, aproape de zidul spre Sud al clădirii modeste și este însemnată prin o piatră comemorativă proiectată de el însuși, în care este înfipit unul din acele proiectile, cari au fost aruncate din groaznicile tunuri ale flotei italiene spre întăriturile insulei Lissa. Acest proiectil s'a înfipit în pământ imediat aproape de Urs, dar n'a explodat după felul său de granată, ci a rămas jos nevătmătoriu lângă neînvinșul comandant al fortăreței, care se împotriva unei flote mătă de puternice, ca și când cunoscând puterea sa, voia să se sfârșească mut și fără efect.

Acest proiectil Urs l'a păstrat drept aducere aminte de Lissa, și după dispoziția sa a fost pus deasupra mormântului său.

Traducere liberă de Petru
(Va urma.)

NOUȚĂȚI

Arad, 21 Septembrie n. 1898.

Presă detestabilă — dăscălimo intrigantă. În nrul de ieri al foaiei noastre, autorizați fiind din partea domnului părinte din Arad Traian Vașianu, am dat o formală desmințire minciunilor lui „Arad 88 Vidéke”. Minciunile ce această jidovită foaie le debitează, sunt de natură d'a te face să crezi, că cei ce le dau în vileag nu mai sunt stăpâni pe mîntea lor și că numai balamucul îi mai poate scăpa de boala mintală ce l'a cuprins. Am așteptat, ca „Arad 88 Vidéke” să retracteze cele scrise la adresa dlui părinte Vașianu, cu atât mai vîrtos, cu cât acusa ce i-s'a adus de a fi rupt învinguile de jale de pe peptul unui elev al unei școale elementare d'a orașului, e cât se poate de nedreaptă și lipsită de ori-ce basă.

Și ca să se adeverească și mai mult, că presa maghiară e canalul de scurgere al minciunilor încornate și al tuturor murdărilor, pe urma lui „A. 88 V.” s'a apucat să scrie și altă fîtuică din loc „Aradi Közlöny” care refuzând publicarea desmințirii ce-i trimisese încă eri părintele Vașianu, publică o declarație-rugare a corpului didactic de la școala maghiară din strada Kossuth, prin care se cere consiliului școlar, ca să întărească pe dl Vașianu de la postul de catechet al școalelor orașenești. Intradevăr cum e presa lor așa e și dăscălimo: presă procuror și dăscălimo procuror.

Regele Carol al României, la plecarea sa din Viena a fost salutat de către ministrul României la Viena E. I. Ghica înconjurat de tot personalul legățiunii, de către locotenent-generalul Mathes și locotenent-colonel Rowensky. Maiestatea Sa Regele dimpreună cu Regina se află la Raibach.

Intâlnire de monarhi. Din prilejul desvîlării monumentului rusec, după cum se telegrafiază din Danzig, Impăratul Vilhelm al Germaniei se va întalni la 27 Sept. cu țarul Rusiei. Confirmarea din parte oficială a acestei știri încă nu s'a dat.

Jale prefăcută. Că Maghiarii au făcut numai paradă cu deliul și că vaietele lor n'au fost sincere și din limbi isvorite, ni-o dovedesc faptele lor. Consiliul capitalei a demandat învățătorilor, ca să nu țină prelegeri pentru moartea Impărătesei, numai în restimp de două zile, pe când la moartea lui Kossuth vacanțele au fost de 14 zile.

În România și la noi. *Monitorul oficial* publică decisiunea ministerului cultelor și instrucțiunii publice, prin care se aprobă diferite manuale în limba maghiară, ce pot fi întrebuițate în școalele particulare din România.

Profesorul Dr. Schuchhardt din Hanovra se află de mai multă vreme în Dobrogea, pentru a studia valul lui Traian, în vederea mării sale lucrări speciale asupra perioadei lui Traian. În cercetările arheologice ce le face la Adam-Klisi și în alte locuri, e însoțit de profesorul și arheologul român Gr. Tocilescu.

Arestarea unui preot catolic. Preotul din Ciongrad, Hegyi, a fost arestat dimpreună cu alți 11 credincioși de ai săi. Preotul Hegyi e cunoscut ca mare partizan al partidului aponyist și acestei împrejurări se poate ascrie goana ce guvernul a pornit-o în contra lui. Guvernul a denumit un administrator în parochia lui Hegyi, ear' acesta în urma ordinelor superiorilor bisericești a fost reintegrat și și-a recăpătat dreptul d'a se folosi de venitele parochiei sale. Administratorul, un satelit al guvernului a fost acela, care a mijlocit escortarea preotului Hegyi în temnița de la Seghedin. Casul acesta va face mare tărăboiu, căci partidul aponyist îl susține cu toată tăria. Poporul credincios lui Hegyi se adună zi de zi înaintea bisericii și cere, ca să le redea preotul, căci pe un altul nu-l primesc. Gendarmeria lucră din răspuțeri, ca cu ajutorul baionetelor să facă „liniște” în poporul consternat de nedreptățirea ce se face lui Hegyi.

Alegere de preot. La postul de preot din comuna Curtacheri, după cum ni-se scrie, la alegerea făcută eri dintră 4 concurenți a fost ales dl *Ambrosie Ungurean*, notar comunal tot acolo.

„Espanura Spiritismului” va fi titlul unui op ce va apăre în curînd. Autorul acestei scrieri e dl *D. Voniga* din Arad. Cartea va cuprinde 8—10 coale de tipar și va costa 1 fl. În ea se va arăta originea, dezvoltarea istorică și lățirea spiritismului în toate amănuntele lui. Aceia cari doresc să aibă acest op, dl Voniga îi roagă să-l anunțe printr'o simplă carte postală, ca să știe câte exemplare să tipărească.

Inmormântarea învățătorului C. Crețiu. Bin Lipova ni-se scriu următoarele:

În 7/19 l. c. am asistat și eu la actul de jale, la inmormântarea harnicului și bravului coleg C. Crețiu, răposat în vîrstă de 52 ani, și în al 33-lea an al serviciului său învățătoresc.

Actul funebral s'a început la 3 și jum. ore d. am. și a fost săvîrșit din partea părintelui protopop V. Hamsea, asistat de preoții: I. Cimponeriu, T. Oprean, și Const. Puticiu din Cuvin; ear' cântările funebre le-a executat corul din Lipova, al cărui conducător a fost timp de mai mulți ani, precum și 10 colegi de ai defunctului: I. Tuducescu, I. Nuțu, E. Vuia, Toma Muntean, N. Lepa, I. Lucaciu, I. Puticiu, Dariu Vuculescu, D. Popoviciu și V. Iliș.

Au mai asistat la această inmormântare jalnică întreg publicul român din Lipova, precum și comitetul parochial al cărui president a fost.

În sfînta biserică, după finirea „prohodului” — părintele protopop V. Hamsea a ținut asupra decedatului o potrivită cuvîntare funebrală, care a stors lacrimi din ochii ascultătorilor, făcînd o scurtă biografie asupra defunctului.

Veniturile căilor ferate române, de la 1 Ianuarie — 31 Iulie 1898, au fost de lei 27.706.067 și 68, adică cu un plus de lei 4.054.695 și 02 față cu veniturile perioadei corespunzător din anul 1897.

Aceste venituri se repartizează astfel: Calători: lei 10.014.846 bani 86; bagaje: lei 281.218 bani 84; mărfuri de mare iuteală: lei 840.031 bani 61 (675.750 bani 51 în 1897); de mică iuteală: lei 16.569.970 b. 37 (12.607.311 bani 20 în 1897).
De la 1 — 31 August 1898, veniturile că-

ilor ferate au fost de lei; 5.086.747 bani 27, față cu lei 4.696 953 bani 34 în același interval din 1897.

O prorocire „Münchener Tageblatt” istorisește următoarele: În anul 1850, pe când fiii ducelui Maximilian de Bavaria se aflau într'o zi adunați în parcul castelului din Bogenhausen, iată că apare o țigancă și roagă pe prinți și pe princese să-i dea voie să le spună norocul. Ei se învoiră. Prințesei Elisaveta (Impărăteasa Austriei), țigancă i-a prorocit, că se va urca pe tron, că va fi greu lovită de soarte în viața ei și că nu va muri de moarte bună...

Statar contramandat. Foaia oficială *Gazetta Lwowska* din Lemberg au contramandat statariul din cercurile Sandeca și Limanov din Galiția.

Prima poruncă a Reginei Olandei. Tinăra Regină a Olandei de la încoronare încoace nu prea poate dormi, căci vesela poporație îi cam conturbă liniștea nopței. De aceea avînd acum puterea de-a da și ea porunci a pus în foaia oficială porunca următoare: „Rog pe iubiiții mei supuși, ca să nu prea facă larmă, de la orele 11 încolo înainte palatului meu să nu prea strige la „Vivate”, căci îmi conturbă liniștea nopței. *Vilhelmina*.” Și deatunci încoace în degete merg cei ce trec pe dinaintea palatului, ear' dacă vr'unul grăește mai tare și o sută-i șoptesc: Pst! Regina doarme!...

Cambiile lui Milan. Vreo-cățiva usurari din Paris amenință pe exregele Milan, că îl vor pîrlă la judecătorie pentru o pretenșiune de 7 milioane. Oamenii lui Milan au pornit acum în Rusia, ca să facă de bani, căci altmîntreni e rău pentru cheltuiitorul exrege.

Convocare. Conform deciziei adunării generale din anul trecut, subscrisul comitet prin această convoacă adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor rom. gr.-or. din protopresbiteratul Lipovei” pe Joi în 17/29 Sept. a. c., în comuna Laleșinț, la care cu onoare invită pe toți P. T. domnii membri ai reuniunii și pe amicii și bivevoitorii școalei.

Programul adunării:

Sedința I.

- Mercuri, în 16/28 Sept. a. c., membrii reuniunii, cari vin cu trenul de 3 ore d. am. de către Arad, sunt așteptați de comitetul de primire la gara de la Căpruța, apoi conduși la Laleșinț și încuartați; ear' la 7 ore seara convenire colegială.
- Joi, la 7 ore a. m. participare în corpore la chemarea Duhului sf. în biserică din Laleșinț.
- Deschiderea conferinței prin președinte; apoi prezentarea rapoartelor comitetului, cassariului și bibliotecariului, și alegerea comisiunii pentru cenzurarea acestora.
- La 8^{1/2} ore a. m. intrunire în școala dlui învățător St. Mihailovici, pentru ascultarea prelegerii practice din Fizică, cu clasele a V-a și a VI-a; ear' după prelegere conferință didactică, asupra acestei prelegeri.
- Încasarea taxelor, și înscrierea membrilor noi.
- La 12^{1/2} ore d. a., masă comună.

Sedința II.

- Referada comisiunii asupra rapoartelor de sub nrul 4, și aducerea de concluse asupra acelor rapoarte.
 - Ascultarea disertațiilor, ce se vor însinua biuroului până în 16/28 Sept.
 - Defigerea timpului și locului adunării gen. viitoare.
 - Incheierea adunării generale.
- Din ședința comitetului Reuniunii, ținută în Lipova, la 27 Aug. (8 Sept.) 1898.
Voicu Hamsea, protopop și președinte. *Ioan Lucaciu*, notar.

Bibliografie. A apărut nrul 27 din „*Foaia Populară*” de sub direcția lui Ilie Ighel Deleanu. Aceasta foaie săptămînală a apărut cu un bogat cuprins.

— A apărut nrul 5 al „*Amicului Poporului*” din Tirgu-Jiu cu următorul sumar: Principele Ferdinand. — Înflorirea Satelor, Ion Haiducescu. — Omenirea în stare de robie, Paroch I. Constantinescu. — Eu mi-s,

esc și sunt Român, I. Dariu. — Lecții de limba română. — Instrucțiuni pentru caetul de lucrări lunare. — Români, Jules Michelet. — Orariul școalelor primare rurale, G. Rădăcineanu. — Pentru D-nii economi (crescători) de porci, Arjocianu. — Din Producțiile Poporului. — Din viața lui Tudor Vladimirescu, Al. Crist. Popescu. — Mulțumiri. — Anunciu. — Bibliografie.

— Din „*Invățămîntul Primar*” a apărut nrul 8 cu următorul sumar: G. Stoinescu: Herbert Spencer, Educațiunea fizică. — G. N. Costescu: Imaginațiunea. — N. Nicolaescu: Didactica matematicelor. — A. Ghica Bragadir: Serbare școlară. — R. N. Grigorcea: Ieri și azi. — G. Coatu: Indemn la lucru. — N. Moga: Scrisori din Suedia. — Ch. Chifulescu: Cîteva observații asupra orarului în școala rurală. — Chirilă Rășcanu: Cei dintăiu descoperitori ai Americii. — Știri școlare din afară.

Dr. Sterie N. Ciuren. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele *Kneippiane*.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szóröny m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Felurimi.

Inelul blăstîmăt. O bună parte a Spaniolilor și mai ales femeile cred, că pricina nenorocirilor ce au căzut pe capul Spaniolilor în ultimul războiu, e un inel ce se află în posesiunea familiei domnitoare. Acest inel a fost cândva posesiunea frumoasei contese Castiglione, între ai cărei admiratori a fost și regele spaniol Alfons XII. Contesa spera, că regele o va lua de soție, însă fiind-că așa ceva nu s'a întemplat, a jurat amară răzbunare și într'una din zile i-a trimis regelui un admirabil inel de opal, pe care a pus un cumplit blăstîm. Regele a arătat inelul soției sale, care momentan i-l'a cerut, însă în scurt timp s'a bolnăvit și în câteva luni a fost moartă. Inelul a căzut de sine din degetul reginei, care slăbise grozav; regele l'a dăruit bunicei sale, Cristina. Aceasta asemenea a murit în curînd. Inelul fatal l'a primit apoi sora regelui, principesa Maria del Pilar, care asemenea a căzut jertfă în câteva zile unui tainic morb. Șirul nefericirilor ce au urmat, a fost lung, până ce în fine regele a oprit inelul pentru sine. A pus inelul în deget, dar într'o zi a fost mort. Actuala regină Maria Cristina, care nu e de loc superstițioasă, a luat inelul pentru sine; membrii familiei însă au stăruit din toate puterile să nimicească acest inel blăstîmăt. Atunci Maria Cristina a închinat inelul stîntului protector al familiei și i-l'a acățat de gât. Poporul spaniol însă e convins, că pricina tuturor nefericirilor cari au căzut în timpul din urmă asupra familiei regale, e inelul blăstîmăt, ce l'a primit regele Alfons de la contesa Castiglione.

ULTIME ȘTIRI

Gubernur al Cretei.

Viena, 20 Septembrie. În cercurile diplomatice se svonește, că Germania și Austro-Ungaria consimtesc cu propunerea Rusiei, ca guvernul al Cretei să fie numit de puteri prințul George al Greciei.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil Ioan Russu Știrianu.

Bibliografie.

„Gramatica Română“ pentru învățământul secular de Ioan Petran, profesor. Partea I. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.“

— Calendarul Bisericii de Răsărit în stil vechiu și nou, cu noi reguli de calcul aplicabile și la calendarul bisericii de apus de P. Donici, inginer, fost ministru al lucrărilor publice. Cartea a apărut în Craiova la tipografia națională Kalian și Ignat Samitea.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerale apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2 Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3 și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“. Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“. Nr. 11—12 E. Hodoș, „Cântece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand

Biografi: a apărut și se află de vânzare la administrația „Tribunei Poporului“ și la autor „Vieritul“ de Petru Vancu învățător în Măderat p. u. Pancota, cu prețul 60 cr. O carte foarte instructivă pentru economii ce se ocupă cu vieritul, pe care o recomandăm cu plăcere.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1858

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până a 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

Bibliografie. Gramatica română pentru școlile primare, de profesorul Ioan Petran Partea I. Proposițiunea simplă curată. Cartea a apărut în editura autorului în Arad. Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

— Tocmai acum a apărut „Gramatica limbii eline“, după Curtius - Hartel, de Paul Budiu, prof. gimn. Acesta este al doilea op din editura fundului „Coresi“ din Brașov. Manualul acesta de școală este aprobat de ministerul reg. ung. de culte și instrucțiune publică și e menit să umplă un gol în literatura noastră didactică. Prețul: 2 fl. 60 cr.

„Cassa de păstrare în Mercurea“ societate pe acții.

Primește depuneri spre fructificare sub următoarele condițiuni:

1. Depuneri făcute de particulari cu anunț de 30 zile cu 5%.
2. Depuneri făcute de particulari cu anunț de 3 (trei) luni cu 5¹/₂%.
3. Depuneri făcute de biserici, școale, corporațiuni culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Permițând starea cassei, depunerile se resplătesc îndată și fără anunțare.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin institut Regulamentul special pentru depuneri, la cerere se trimite ori-și-cui gratuit.

Depuneri, ridicări și anunțări se pot face prin poștă și se resolvă cu reîntoarocerea ei.

DIRECȚIUNEA

„Cassei de păstrare în Mercurea“

18—

SOCIETATE PE ACȚII

121

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente
NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.

Diferite tipărituri pentru bănci
PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebrale